

SLÁVENIE LITURGIE SLOVA V OMŠI III.

VYZNANIE VIERY - CREDO

Vyznaním viery kňaz i ľud prijímajú slová Písma, ktoré sa čítali, a chcú vydávať Kristovi svedectvo. Ako responzóriovým žalmom odpovedáme na prvé čítanie, tak Krédom odpovedáme na celú liturgiu slova. Každý vyjadruje svoju osobnú vieru, ako na začiatku omše každý osobne vyznáva pred Bohom svoju hriešnosť. Preto sa Krédo hovorí v jednotnom čísle: *Verím...* (nie *Veríme*). Tento fakt ukazuje na pôvod Kréda. Skôr ako bolo Krédo prijaté do omše, tvorilo časť krstnej liturgie. Bolo to osobné vyznanie viery pred prijatím krstu.

V prvých storočiach nebolo ešte ustálené vyznanie viery. Postupne nadobúdali prevahu dva symboly: *Apoštolské vyznanie viery* a *Nicejsko-carhradské*, ktoré vzniklo na Nicejskom koncile (325) a na Carihradskom koncile (381).

V misáli sa uvádza formula nicejsko-carhradského vyznania. Vyznanie viery recituje kňaz spolu s ľudom. Pri vyznaní viery sa stojí. Pri slovách *A mocou Ducha Svätého vzal si telo z Márie Panny a stal sa človekom* sa veriaci majú mierne ukloniť; na slávnosť Zvestovania Pána a Narodenia Pána si pokľaknú na jedno koleno. Spievanie Kréda sa neprízvukuje, dôležitejšie je, aby ho mohli predniesť všetci ako vlastné vyznanie viery, preto je prirodzené, keď aj pri spievanej omši sa uprednostní recitovanie.

MODLITBA VERIACICH

Vo modlitbe veriacich ľud vykonáva úlohu svojho kňazstva tým, že prosí za všetkých ľudí. Na modlitbe veriacich majú teda účasť iba pokrstení, čo žijú v spoločenstve s Cirkvou.

Kresťania sa už od počiatku modlili za potreby Cirkvi a za svet. Veď už apoštol Pavol v Prvom liste Timotejovi píše: „*Žiadam, aby sa konali prosby, modlitby a orodovania a vzdávali vďaka za všetkých ľudí za kráľov i za všetkých, čo sú na vyšších miestach, aby sme mohli žiť tichým a pokojným životom vo všetkej nábožnosti a mravnej čistote.*“ (2,1-4).

Sv. Klement Rímsky má v Prvom liste Korint'anom (okolo roku 95) veľmi obsiahlu modlitbu, v ktorej sa prosí o pomoc pre všetky druhy potrieb, za odpustenie hriechov, za pokoj, za vrchnosť a za všetkých ľudí.

„*Modlitbu veriacich možno považovať za spojivo medzi dvoma hlavnými časťami omše; uzatvára liturgiu slova, v ktorej sa spomínajú obdivuhodné Božie skutky a povolanie veriacich, a zároveň uvádza do liturgie Eucharistie, vyjadrujúc medzi úmyslami také, na ktoré sa má obetovať omša.*“

Charakteristika modlitby veriacich

- a) Je to prosba k Bohu.
- b) Vyprosujú sa v nej predovšetkým všeobecné dobré: pre celú Cirkev, pre svet, pre tých, čo sú v rozličných ťažkostiach a samozrejme aj pre zhromaždených veriacich.
- c) Dotýka sa veriaceho ľudu, a preto zhromaždenie odpovedá na výzvy lektora.

Štruktúra modlitby veriacich

a) **Úvod:** Celebrant vyzve veriacich krátkym povzbudením. Táto výzva je adresovaná ľudu.

b) **Úmysly:** Má ich prednášať diakon. Ak nie je prítomný diakon, úmysly môže predniesť lektor. Každá modlitba veriacich má zachovať štyri hlavné témy:

- *za potreby univerzálnej Cirkvi*, napr. za pápeža, za biskupov, za misie, za jednotu kresťanov, za povolania; a pod.;

- *za dobro národov a sveta*, napr. za pokoj, za svetskú vrchnosť, za dobré počasie, za úrodu, za odstránenie ekonomických ťažkostí a pod.;

- *za tých, ktorých sa dotýka chudoba alebo iné ťažkosti*: napr. za prenasledovaných, za nezamestnaných, za trpiacich a chorých, za umierajúcich, za uväznených, za zajatcov, za vyhnancov, a pod.;

- *za prítomných zhromaždených veriacich a za miestnu komunitu*: napr. za pokrstených vo farnosti, birmovancov, za snúbencov, za duchovných pastierov, za deti, a pod.

K týmto sa môže pridávať zvláštna prosba, ktorú určí KBS (napr. za mier na Ukrajine). Nakoniec sa môže pridať *modlitba za zosnulých*. (Vždy by mala byť posledná)

Odpovedajú všetci prítomní, lebo modlitba veriacich je spoločnou modlitbou liturgického zhromaždenia. Odpovede môžu mať rôznu formu:

- *odpoveď krátkou aklamáciou*. Je to najľahšia forma, dávno osvedčená v litániách. V tej istej modlitbe veriacich sa má vždy odpovedať tým istým zvolaním:

- Ak nie je uvedené inak: *Prosíme Ťa vyslyš nás*.

- Ak sa prosba končí slovami: Prosme Pána, odpoveďou je vždy: *Pane, vyslyš nás*.

- Možná je aj iná odpoveď, ktorú celebrant uvedie: *Pane, nauč nás modliť sa*.

c) Záverečná modlitba: Táto modlitba prináleží celebrantovi a je akýmsi zhrnutím všetkých prosieb.

Modlitbu veriacich riadi celebrant od sedadla, prosby sa však prednášajú od ambony. Zhromaždený ľud sa na modlitbe zúčastňuje postojacky. Pri prednese úmyslov sa môžu striedať viacerí veriaci.

BS, ďakujem lektorom, ktorí čítate prosby, že sa aktívne zapájate do liturgie. Teším sa tiež, že ako veriaci máte záujem obetovať sväté omše za rôzne potreby a nie je nedostatok intencií ako v iných farnostiach. Skúsme si teda uvedomiť, ako veľmi pomáhame Cirkvi, ak sa modlíme na konkrétne úmysly. A tým pomáhame aj sebe. Nech Vám všetkým raz Pán Boh túto Vašu službu bohato odmení. Amen.